

נאמען _____
 טעלפון _____
 שטאט _____

דעם רבינ'ס אעשיות

בחינה אויף ספורי מעשיות די צוועלעפטע מעשה (8) - פון דער בעל תפילה

- די בארג וואס אויף דעם איז מסודר די אוצרות פון מלך
 די וועג צום שווערד פונעם גבור
- ט. האבן די שליחים מקריב געווען צו דעם מענטש?
 זיכער
 ניין
 נאר איין קרבן
- י. וואס האבן זיי געבעטן פון דעם מענטש?
 אז ער זאל רעדן מיט'ן גבור אז ער זאל נאך ווארטן
 אז ער זאל זיי ווייזן די וועג צו תשובה
 אז ער זאל גיין מיט זיי צו זייער מדינה
- יא. פארוואס האבן זיך די מדינה של עשירות זייער געפיידיט?
 ווייל דער גבור האט פארלענגערט די צייט
 ווייל זיי האבן געטראפן אזא גאט (לויט זייער דעה)
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יב. וואס האט דער מענטש געהייסן אויף דערווייל?
 מיזאל אוועק ווארפן די געלד
 מיזאל זיך מכניע זיין צום גבור
 מיזאל נישט מקריב זיין קרבנות
- יג. וואס האט ער געענטפערט וועגן דעם גבור?
 אז ער איז בכלל נישט א גבור
 אויב עס איז נישט דער גבור
 איך קען אים זיכער
- יד. וואס איז געווען ווען ער האט זיך געטראפן מיט דעם גבור?
 גרויסע שמחות
 געוויין
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- טו. אויף וועלכע פלעצער איז דער ממונה נישט אריבער?
 דעם בעל תפלה און דעם גבור
 דעם מלך און די מלכה
 דעם חכם און דעם מליץ
- טז. וואס לערנט'ן זיך פון די מעשה אויף דערווייל?
 אפ דער בעל תפלה מאכט פון זיינע מענטשן צדיקים
 אפ ווען די לייט פון טראפן זיך ווארט א גרויסע שמחה

- א. ווער האט מורא געהאט פון וועם?
 דער בעל תפלה פון די מענטשן וואס האבן געדאווענט
 די מענטשן וואס האבן געדאווענט פון דעם בעל תפלה
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. וואס האט דער בעל תפלה געוויזן פאר די מענטשן?
 מורא'דיגע מופתים
 די סדר פון זיינע תפלות
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ג. וואס האבן זיי געטון ווען זיי האבן געהערט זיינע רייד?
 זיי האבן נישט מקבל געווען זיין וועג
 זיי האבן אים באדאנקט און זיי זענען געגאנגען ווייטער זייער וועג
 זיי האבן אים געמאכט מלך איבער זיי
- ד. וואס האט דער בעל תפלה געמאכט פון זיי?
 עהרליכע אידן
 צדיקים
 זייער גרויסע צדיקים גמורים
- ה. וואס האבן די מדינה של עשירות געטון ווען ס'איז געקומען נענטער די צייט וואס דער גבור האט זיי געגעבן?
 זיי האבן זיך מכניע געווען אונטער דעם גבור
 זיי האבן געבעטן דער בעל תפלה זאל דאווענען פאר זיי
 זיי האבן מקריב געווען און געדאווענט צו זייערע גאטין
- ו. צו וועמען האבן זיי געשיקט שלוחים?
 צום גבור אז ער זאל זיי גיבן נאך צייט
 צו די מדינה וואס אלע זענען גאטין (לויט זייער דעה)
 צו דעם בעל תפלה אז ער זאל רעדן מיט'ן גבור
- ז. וועם האבן די שליחים געטראפן אינמיטן וועג?
 מענטשן פון די מדינה וואס דארטן זענען אלע גאטין (לויט זייער דעה)
 דעם גבור מיט דעם בעל תפלה
 א מענטש וואס זיין שטעקן איז ווערד מער פון זייער גאנצע עשירות
- ח. וואס האט דער מענטש געוויזן פאר די שלוחים?
 די וועג צו די מדינה וואו זיי ווילן אנקומען

מיט אסאך הצלחה!!!

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.
 דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יב - דער בעל־תפילה - דערצײלט דורך רבינו נחמן מברסלב זיע"א

(איבערגעזעצט דורך "מכון שנים קדמוניות", לויטן היינטיגן אידש - אן צו פארענערן דעם רבינס לשון / געווארן פונקטליך איבערגעקוקט פונעם ערשטן דרוק פון רבי נתן זיע"א שנת תקע"ו. און פונעם צווייטן דרוק פון זיין תלמיד רבי נחמן מטולשין ז"ל שנת תר"ו / די איינגערעכעלטע ווערטער () זענען ערקלערונגען פון רבי נתן זיע"א / די איינגעקעסטעלטע ווערטער () זענען ערקלערונגען פונעם 'ספורי־מעשיות' בלשון־הקודש וואס שטייט נישט איר איד'ישן חלק. אָדער אײנענע ערקלערונגען)

- המשך פרק ט -

דער בעל־תפילה טרעפט זיך מיטן גבור'

[אות ה] דערנאך, איז זיך דער בעל־תפילה אונגעקעגנאנגען, אין זיין יונגן אריין! - ווי דער בעל־תפילה איז אזוי געגאנגען - האט ער דערזעהן: "אז ס'זיינען מענטשן, און פֿעטן (פון) 'גאט' בודד־הוא. און זענען מתפללי! - און זיי טראגן ספרים' פון תפילות!"

האט ער זיך געשראקן פאר (פון) זיי! - און זיי האבן זיך פאר (פון) אים אויף דערשראקן! - האט ער זיך געשטעלט מתפלל זיין! - און זיי האבן זיך אויף געשטעלט מתפלל זיין!

דערנאך האט ער זי געפרעגט: 'ווער זענט איר?!' - האבן זיי אים געענטפערט: 'באשר (אויף־זיך) דעמאלט אז (ווען) דער יוד־תפילה' (שטרעם־וויסן) איז געווען, כּנִלֵּנוּ (נוי אױבנדערמאנט) - האט (האבן) זיך דעמאלט די (מענטשן פון דין) וועלט, צושטיילט אויף 'מכה מיתות' (אסאך רופטעס!) - די' (ניפחה) האבן זיך אויסגעקליבן 'דאס' (ניד צו באשפטיגן מיט זייער זאך) און 'די' (ניפחה) האבן זיך אויסגעקליבן 'דאס' (ניד צו באשפטיגן מיט עפעס אנדערש), (אויף־זיך) פריער איז געשטאנען די אלע 'יתרות'! - 'דעמאלט' האבן מיר זיך אויסגעקליבן: אז דער עיקר תכלית, איז נאר עוסק צו זיין תמיד, און תפילה צו השם' 'תהדר'! - האבן מיר זיך געוואלט! - און מיר האבן געפונען א בעל־תפילה! - און מיר האבן אים געמאכט פאר א 'מכה'!"

ווי דער בעל־תפילה' האט דאס דערקערט - איז דאס אים זייער וואוילגעפעלן! - ווארן 'דאס' וויל ער זיך! - האט ער מיט זיי אנגעהויבן צו שמועסן! - און האט זיי געוויזן (מגלה געווען): דעם 'סדר' פון זיינע תפילות, און זיינע ספרים' און זיינע זאכן וואס ער האט (פארפאסט) אויף תפילות!

ווי זיי האבן דערקערט זיינע רייד - האבן זיך זיי, די אויגן געעפנט! - און זיי האבן געזעהן דאס גרויסקייט פון דעם (דאזיקן) בעל־תפילה! - האבן זיי אים תיבה געמאכט פאר א 'מכה' איבער זיך! - ווארן זייער 'מכה', האט אים מוחל געווען די 'מלכה'! - ווארן זיי האבן געזעהן: "אז ער איז זייער א גרויסער מאן!"

האט דער בעל־תפילה' מיט זיי געלערנט! - און האט זיי געעפנט (ליכטיג געמאכט) די אויגן! - און האט זיי געוויזן, וויאזוי תפילה צו טאן צו 'השם־תהדר'! - און ער האט זיי געמאכט, פאר זייער גרויסע צדיקים גמורים! - ווארן זיי זענען זיך פריער אויף געווען 'צדיקים' - ווארן זיי האבן זיך עוסק געווען נאר אין תפילה! - לויטמיר (הארן) דער (דאזיקער) בעל־תפילה, האט זיי געעפנט (ליכטיג געמאכט) די אויגן, ביז זיי זענען געווארן זייער־גרויסע (פארליכטיג) צדיקים!

האט דער בעל־תפילה געשיקט א בריוו צום אייבערמאנט 'גבור', און האט אים מודיע געווען: "אז ער האט זוכה געווען, און האט געפונען אזוינע מענטשן ווי ער וויל! - און (אז ער) איז געווארן 'מכה' איבער זיין!"

פרק י - די 'מדינה פון עשירות'

טרעפן אן דעם 'ממונה על האוצרות'

[אות א] און די מענטשן פון דין מדינה הנל (וואס אייבערמאנט) - (דהיינו) זיי מדינה פון געלט, וואס ביי זיי איז דאס 'עקלט' דער עיקר געווען (וכו' כּנִלֵּנוּ נוי אױבנדערמאנט) - זיי האבן ווייטער עוסק געווען אין זייערע זאכן, און אין זייערע 'עבודות' (דהיינו) וואס זיי פלעגן טוהן 'ווילדע מאסן, און האבן מקריב געווען קרבנות צו זייערע גאטן', דהיינו: צו די וואס האבן געהאט 'פיל געלט', כּנִלֵּנוּ נוי אױבנדערמאנט!)

און די צייט וואס דער (אייבערמאנט) 'גבור' האט זיי נאך געגעבן (געגעבן: פארלעגענט) - האט שוין אנגעהויבן באלד אויסצוגיין (ענדיגן) די צייט! - האבן זיי זיך זייער געשראקן! - און זיי האבן געטאן זייערע (אייבערמאנט) 'עבודות!' און (זיי) האבן מקריב געווען קרבנות' און 'קטורת!' און (זיי) האבן עוסק געווען אין זייערע תפילות, וואס זיי פלעגן מתפלל צו זיין צו זייערע (אייבערמאנט) 'גאטן'! - זיי האבן געכאפט א הנהלע, דהיינו: אזוי א (זאם) מענטש וואס ער האט זייניג געלט! - און האבן אים מקריב געווען פאר א 'קרבן', צו זייערע גאטן!"

און ס'איז ביי זיי געבליבן די זייער' (אפגעמאכט צווישן זיך די מיינונג): "אז זיי מוזן טוהן די ערשטע עצה' וואס מ'האט זיי געגעבן נוי אייבערמאנט פרק ד אלת ג: אז זיי זאלן שיקן צו דער מדינה' וואס זיי זענען דארט אונטען פון יענע מדינה) 'גאטן', ווארן זיי האבן דאס זייער־ווילזיגריגס 'עשירות' - (וואס נאך וויסן זייער 'דיעה' (מיינונג) נאך, זענען זיי אלע גאטן (וכו' כּנִלֵּנוּ נוי אױבנדערמאנט)! - און די 'דאזיקער) מדינה' (ועט (וועלן) זיי בודד־אי העלפן - ווארן זיי זענען זיך אלע גאטן, כּנִלֵּנוּ נוי אױבנדערמאנט!)

האבן זיי אזוי געטאן! און האבן געשיקט שלוחים, אחי צו דער 'מדינה הנל' (וואס אייבערמאנט)

[אות ב] דערווייל און (אז) אימסן 'יועג' - ווי די שלוחים זענען געגאנגען - זענען זיי פארבלאנדעט געווארן! - האבן זיי דערזעהן (אנגעטראפן) א מענטש, וואס ער איז געגאנגען מיט א 'שטעקן'! - וואס זיין שטעקן, האט אנגעטראפן (פאסטראפן) סגד טער געלט, מער פון אלע זייערע גאטן!"

דהיינו: (זאם) דער שטעקן זייער, איז געווען געזעצט (אריינגעזעצט) מיט זייער־טייערע דומיטן' (דימאנט שטיינער!) - וואס דער (דאזיקער) שטעקן, איז ווערט געווען מער, איידער (ווי) דאס (מאנעט) עשירות' פון זייערע אלע גאטן' (צוזאמען) - (וכּוּנֵּה אז אױב) מ'זאל צום־אויפגעבען (צווישענעטן) נאך דאס (מאנעט) עשירות' פון זייערע גאטן, און אפילו (אויף) צווישענעטן דאס עשירות' פון די גאטן' פון זייער מדינה' וואס זיי גייען צו זיי - איז דער (דאזיקער) שטעקן, מער ווערט געווען פון זייערע אלע (אגענעט צוזאמען) עשירות!"

ווידער (אויף) איז דער (דאזיקער) מענטש געגאנגען, אין (מיט) א 'קאפעליש' (קאפעליש: טיש, וואס ס'איז אין אים געווען (אריינגעזעצט) דומיטן' (דימאנט שטיינער!) - וואס דער (דאזיקער) קאפעליש, איז אויף ווערט געווען ווילד־פיל' (משנהדרג אסאך געלט).

ווי (הארן) די שלוחים' האבן דעם (דאזיקן) מענטש דערזעהן - זענען זיי תיבה איידערעפאלן פאר אים בקריעה והשתחוויה (דהיינו) זיי האבן זיך (געקניט און) געפיקט פאר אים זייער פיל! - ווארן נאך (לויט) זייער 'ארישיע דיעה' (מיינונג) נאך, איז זיך דער (דאזיקער) מענטש (געווען) א גאט איבער אלע (נייעט) גאטן! - ווארן ער האט זיך, אזוי א (זאם) 'ווילד־גרויס עשירות'! - (און) דער (דאזיקער) מענטש וואס זיי האבן באגעגנט - דאס איז געווען דער 'ממונה על האוצרות' (אויפגעהער פון די אוצרות פון דעם 'מלך הנל' (וואס אייבערמאנט - פרק ג, אות א, פרק ט אות ב).)

האט דער (דאזיקער) מענטש געזאגט צו זיי: "אט דאס איז ביי איהך א חידוש! - קומט מיט מיר, וועל אהך איהך ווייזן עשירות! - האט ער זיי געזייער אויף דעם 'אוצר', וואס דאס איז געווען אויסגע'מדיט' (סגוד, אויסגעלייט) דער 'אוצר' פון דעם 'מכה'! - האט ער זיי געוויזן דעם 'אוצר'! - ווי (הארן) זיי האבן דערזעהן דעם 'אוצר' - זענען זיי תיבה איידערעפאלן (צום דאזיקן מענטש) בקריעה והשתחוויה (זיי האבן זיך געקניט און געפיקט פאר אים!) - ווארן דער (דאזיקער) איז זיך א גאט איבער אלע גאטן' (נאך (לויט) זייער 'ארישיע פארפירטע פארבלאנדעטן) דיעה' - וואס ביי זיי איז דער עיקר אמונה' געווען, דאס 'עקלט' (און דאס עשירות), כּנִלֵּנוּ נוי אױבנדערמאנט!)

נאך קיין קרבנות, האבן זיי נישט מקריב געווען (דאס)! - ווארן נאך (לויט) זייער 'דיעה' נאך, אז 'דער' איז אזוי א (זאם) 'גאט' (אויבער אלע ווערט גאטן) 'כו' - וואלטן זיי זיך צו אים בודד־אי מקריב געווען! נאך מ'האט די שלוחים' (געמאכט) אנגעזאגט (ווען זיי זענען ארויס אויפן וועג): "אז אין (אויפן) 'יועג' זאלן זיי קיין קרבנות' נישט מקריב זיין צו אים (דעם) 'אוצר'! - ווארן זיי האבן מוזא געהאט: אז (אויב) זיי וועלן אין (אויפן) 'יועג', קרבנות' מקריב זיין - וועט פון זיי גארנישט בלייבן!"

ווארן טאמער וועט איינער פון זיי געפונען א 'אוצר' אין (אויפן) יוועג! - (אדער) טאמער וועט איינער גיין אין 'ית־הכפאס אריון, און וועט דארט געפונען א 'אוצר'! - (און) דער 'אוצר' איז דאך ביי אים א גאט, ווי אייבערמאנט! - וועט ער זיך וועלן מקריב זיין צו אים (דעם) 'אוצר'! - האבן זיי קיינער נישט בלייבן! - איבערצעט (צוליב דעם) האבן זיי (מענטשן פון דין) מדינה, אנגעזאגט (פארן) די שלוחים: "אז אין (אויפן) 'יועג', זאלן זיי קיין קרבנות' נישט מקריב זיין!"

(אז) דערביי - האבן טאמער די שלוחים' נישט מקריב געווען קיין קרבנות, צום דאזיקן אייבערמאנט 'סמחה' (על האוצרות) - אבער דאס איז געווען קלאר ביי זיי: "אז ער איז זיך א גאט איבער אלע גאטן" - וויבאלד ער האט אים 'ווילד־גרויסן עשירות'!)

[אות ג] האבן זיך די (דאזיקע) שלוחים' מיישע געווען: "נאך וואס (פאר)וואס זאלן זיי שוין גיין צו יענע גאטן? - דהיינו: צו דער 'מדינה' וואס מ'האט זיי אויפגעשיקט, וואס דארט זענען זיי אלע 'ווילד' גרויסע עשירים' - וואס ביי זיי, זענען זיי (אלע) 'גאטן' (נוי אייבערמאנט) אות א! - אמער (עס איז דאך אסאך) געסער (פאר זיי - ביי) דער 'דאזיקער) מענטש' - (ער) וועט זיך זיי (נייער) געסער קענען העלפן! - ווארן (דער) דאזיקער מענטש, ער איז זיך (זאך) א גרויסער גאט' איבער זיי אלע (מענטשן פון יענע) מדינה' (נאך (לויט) זייער קאשענענע דיעה (נאך), - ווארן ער האט זיך אזוי א (זאם) 'ווילד־גרויס עשירות, מער פון זיי אלע (פּכּלֵּי פּכּלֵּים)!"

אייבערדעם (צוליב דעם) האבן זיי געבעטן (פון) דעם (דאזיקן) מענטשן: "אז ער זאל מיט זיי גיין, אין זייער מדינה' אריין! - איז ער צו זיי מרצה (באווייליג) געווארן! - און (ער) איז מיט זיי געגאנגען! - און (ער) איז געקומען אין זייער מדינה' אריין!"

[אות ד] איז ביי דער נוי מענטשן פון דין מדינה' געווען, א גרויסע שמחה! - (אויף דעם) וואס זיי האבן געקריגן אזוי א (זאם) 'גאט'! - ווארן זיי זענען שוין געווען פארזוכערט: "אז דורך אים, וועלן זיי בודד־אי האבן א הילה"! - ווארן ער איז זיך (דאך) אזוי א (זאם) 'גאט' (לויט זייער מיינונג) - ווארן ער האט זיך (דאך) אזוי א (זאם) 'גרויס עשירות!"

האט דער (דאזיקער) מענטש' געהייסן (וואס ער איז עס געווען דער 'ממונה על האוצרות' פון דעם 'מלך, כּנִלֵּנוּ נוי אױבנדערמאנט) - וואס די 'מענטשן פונעם דאזיקן מדינה, האבן אים אויפגענוקט פאר א 'גאט'! - אז איידער (פארן) קוועט זיין א רעכטע וריכטיגן סדר) איז דער 'מדינה' - זאל מען דערווייל קיין קרבנות' (כּנִלֵּנוּ) נישט מקריב זיין!"

(ווארן) דער (דאזיקער) 'ממונה', איז פאקט געווען א גרויסער צדיק! - ווארן ער איז געווען פון די 'לייט' פון דעם (אייבערמאנט) 'מלך', וואס זיי זענען געווען אלע גרויסע צדיקים זייער! - האט דער 'ממונה', בודד־אי זייער פיינט געהאט, די זאלע שלעכטע (ארישיע) מקריב' פון דער (דאזיקער) 'מדינה'! - נאר ער האט זיי (דערווייל) אנגינגט געקענט ארויפפירן פון זייער שלעכטן וועג! - לויטמיר (אמאך) דערווייל האט ער געהייסן: "אז מ'זאל כאטשען קיין קרבנות' נישט מקריב זיין!"

האט די (האבן) די מענטשן פון דין מדינה' אים אנגעהויבן צו פֿעטן: מכה (אויף דעם זאך פון) דעם 'גבור הנל' (וואס אייבערמאנט), וואס זיי האבן פאר (פון) אים זייער מוזא, כּנִלֵּנוּ נוי אױבנדערמאנט - אות א, פרק ד אות ב! - און דער 'ממונה' האט זיי אויף געענטפערט: "אויב סע (ס'איז) נישט דער (דאזיקער) 'גבור'!" (אויף־זיך) איינער פארוואנדערט זיך: "אויב דאס איז נישט 'דער' דאזיקער) וואס ער ווייסט!"

האט זיך אויפגעהויבן דער 'ממונה', און איז ארויסגעגאנגען צום 'גבור'! - און ער האט געבעטן (פון) די 'לייט' (מענטשן) פון דעם 'גבור': "אויב ס'איז מעגליך זיך צו זעהן מיט אים"! - האבן זיי געזאגט: (זאם) זיי וועלן מעלדעווען (אויס מודיע זיי, און אים פרעגן)! - האבן (זענען) זיי געגאנגען, און האבן אים (געמעלדעוועט) געפרעגט! - האט ער געהייסן: "אויב אריינקלארן (געגעבן) רשות אריינצוגיין!"

[אות ה] איז דער 'ממונה' אריינגעגאנגען צום 'גבור'! - האבן זיי זיך - א'אויס דאס אנדערע! - דערקענט! - איז צווישן זיי געווען, (לויטע) 'שמחות' און 'כיתות', כּנִלֵּנוּ נוי אױבנדערמאנט - פרק ט אות א! - (דהיינו) זיי זענען זייער פרייליך געווען, (אויף דעם) וואס זיי האבן זוכה געווען זיך געפונען (צו טרעפן) איינער דעם אנדערן! - און האבן ווידער זייער געוויינט: "ווי געמט (וויאזוי) עפנטן) קען נאך די איבריגע לייט' (פונעם 'מלך'). כּנִלֵּנוּ נוי אױבנדערמאנט!"

האט דער 'גבור' זיך אנגערופן צום 'ממונה': "וואלסטו וויסן, אז אוועק קשר'ער בעל־תפילה, איז אויף דאן! - און איהך האב אים שוין (אויף) געזעהן! - און ער איז שוין געווארן א 'מכה'!" - (און זיי האבן זיך גערייזט איינער פארן אנדערן: וויאזוי זיי זענען אסאך אנגעקומען דאן!"

האט דער 'ממונה' דערצייילט (פארן) דעם 'גבור': "אז ער איז איבערגעגאנגען (אויבער)געגאנגען איבער אלע! - דהיינו: איבער דעם 'ארט' פון דעם 'מלך', מיט (און) אויך איבער דעם ארט פון די זאלע לייט, הנל' (וואס אייבערמאנט)! - נאר איבער זיי ביידיע, איז ער נישט איבערגעגאנגען (אויבער)געגאנגען! - דהיינו: איבער דעם 'ארט' פון דעם בעל־תפילה' מיט דעם 'גבור', איז ער נישט איבערגעגאנגען (אויבער)געגאנגען!"

[אות ו] האט דער 'ממונה' געשמעקט (צוזאמען) מיט דעם 'גבור': "מכה (אויף דעם זאך פון) (אייבער)מאנט) 'מדינה' - וואס זיי זענען אזוי פארנארישט געווארן, און זענען אזוי פארפירט (פארבלאנדעט) געווארן, אין דעם 'עקלט' - ביז זיי זענען אריינגעפאלן אין אזוינע נארישקייט!"

האט דער 'גבור' געענטפערט (פארן) דעם 'ממונה', דאס (דעם) זעלבן ענטפער! וואס ער האט געענטפערט (פארן) דעם בעל־תפילה' (נוי אייבערמאנט - פרק ט אות ד): "אז ער האט געהערט פון דעם 'מלך': אז ווער ס'פאלט אריין (אויף) ענווארן איינגענוקטן אין דער (דאזיקער) 'מאנה' פון געלט' - קען מען אים בשום־אופן נישט אויסגעבען דערפון (ס'איז) אים גוטס־אופן נישט מעגליך זיך צווישןצוקען און ארויסגיין פון דארט! - נאר דורך דעם 'יועג' (כו') (וואס ס'פארמאגט צום שווערד' - וואס פון דארט) נעמט דער 'גבור' די פח פון דיין 'גבורה', כּנִלֵּנוּ נוי אױבנדערמאנט - פרק ד אות ד - דורך דעם וועג, קען מען זיי יא ארויסנעמען דערפון!"

האבן זיי ווייטער מקריב זמן געווען (צוגעגעבן) נאך צייט! - דהיינו: (זאם) דער 'ממונה' האט געפונען ביים 'גבור': "אז ער זאל (פאר) די מענטשן פון דער מדינה', נאך געבן (צוגעבן) א צייט ווייטער (א) שפעטערע צייט זיך ערשטע מאל, אויבן פרק ט ד! - האט זיי דער 'גבור': "געגעבן (צוגעגעבן), נאך א צייט (נע) האט זיי פארקענערט די צייט!"

דערנאך, האבן זיי זיך געמאכט 'סימנים' צווישן זיך - דער 'ממונה' מיט דעם 'גבור' (נוי זאלן וויסן איינער פונעם אנדערן)!